

[Finansministeren.]

Henstand, der findes i § 11. Jeg vil gerne dertil sige, at jeg stiller mig imødekommende overfor en ændret Affattelse og Udvidelser paa dette Omraade, naar blot man bliver indenfor den Linie, som jeg mener, man bør holde, at man er sikker paa, at de Folk, som man giver Fritagelse og Henstand, ikke er inde i Spekulation. Der er jo ingen Tvivl om, at det er Meningen med det, der er foreslaaet her, og man kan rimeligvis udvide det paa adskillige Punkter og alligevel fastholde denne Linie. Den ærede Ordfører for de Konservative (Fibiger) sagde, at man skulde ikke drive Socialpolitik i et saadant Spørgsmaal, men det mener jeg, man har Lov til paa den Maade, at man kan gøre Undtagelser. Der er efter min Mening ingen Regel, den kan være nok saa teoretisk rigtig, uden at man i Livets praktiske Forhold kan føle sig foranlediget til at gøre Undtagelser. Jeg er, som sagt, villig til Forhandling om Udvidelser paa de Punkter, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremdrog; jeg tror, det vil være rigtigt at give Adgang til Fritagelse i et saadant Omfang, at man ogsaa kan faa ubebyggede Grunde indtil en vis Størrelse med.

Hvad Partiet Venstres Stilling angaar, var det ærede Medlem Hr. Pinholt jo noget afvisende uden dog, saa vidt jeg forstod, helt at forkaste Muligheden af Forhandling. Det ærede Medlem Hr. Duborg var mere velvillig, selv om han ogsaa for sit Vedkommende havde kritiske Bemærkninger at gøre. Jeg tror nu, der er en Ting, der er værd at holde fast ved Behandlingen af dette Spørgsmaal, og det er, at saadanne Foranstaltninger som de her foreslaaede neppe vil faa nogen som helst praktisk Betydning for Landbrugsjord. Det er ogsaa nævnt her i Dag, og jeg er enig med de ærede Medlemmer, der har nævnt det. Spørgsmaalet vil jo kun komme frem i det Øjeblik, da Landbrugsjord, om jeg saa maa sige, inddrages under en anden Anvendelse eller forventes snart at kunne inddrages under en anden Anvendelse, hvilket jo praktisk talt kun vil finde Sted i Byerne og rundt omkring Byerne, hvor Jordværdien har Tilbøjelighed til at stige stærkt. Saa det er ikke rigtigt, hvis man vil fremstille Lovforslaget — hvad jo nogen kunde være tilbøjelig til — som noget, der tilsigtede at lægge nye Afgifter paa Landbrugsjord. Enhver, der sætter sig ind i Spørgsmaalet, vil være klar over, at noget saadant er der ikke Tale om, det er jo i Virkeligheden, naar Jorden ophører at være Landbrugsjord, at

Spørgsmaalet kommer frem. I den Retning tror jeg forøvrigt, at vi alle er enige, og det vil jo formentlig lette Spørgsmaalets Behandling, at man faar denne Side af Sagen præciseret tilstrækkeligt, saaledes at man er fuldt klar over, hvilke Dele af Danmarks Jord det i Virkeligheden praktisk talt kommer til at dreje sig om.

Hvorvidt de Procenter, der her er fastsat for Afgiften, naar Grundværdistigningen er konstateret, er rigtige eller ikke, kan der siges meget om, og jeg skal straks sige, at det kan der ogsaa forhandles om, selvfølgelig, som der kan forhandles om andre Ting vedrørende Lovforslagets Detailler. Naar man fra anden Side mener, at disse Procenter er for høje, har jeg for mit Vedkommende deroverfor sagt, at jeg mener, de ikke er for høje. Men, som sagt, det er jo ikke i og for sig det afgørende; det afgørende er, at man kommer et godt og kraftigt Skridt frem ad den Vej, man allerede tidligere har været inde paa. Jeg tror, at det Tidspunkt er kommet, da man i store Dele af den danske Befolkning med Tilfredshed vilde hilse det, hvis man kunde naa et godt Skridt frem.

De Bemærkninger, der blev gjort fra konservativ Side, og som jo navnlig drejede sig om, at man ikke burde indkassere en saadan Afgift paa Grundværdistigningen, før der var foregaaet en Omsætning, altsaa ved Salg af Ejendomme, er jo Udtryk for et gammelkendt Standpunkt i dette Spørgsmaal. Jeg har mødt det før, det er mange Aar siden, naar jeg har diskuteret dette Spørgsmaal i offentlige Forsamlinger, ogsaa med konservativt indstillede Mennesker, og jeg kender altsaa denne Tanke. Jeg er blot ikke enig med det konservative Folkeparti i, at det er det rigtige, men ogsaa dette Spørgsmaal kan jo drøftes og diskuteres i det Udvalg, der formentlig vil blive nedsat. Tanken kan maaske have Indvirkning paa Formuleringen af noget andet, selv om man ikke kan gaa ind for den; men jeg tror, at hvis man principielt fastholder, at man overhovedet ikke kan komme ind paa at opkræve Grundværdistigningsafgift for ved Omsætning, vil man overhovedet ikke faa noget ud af det; saa vil man ikke naa noget i den Retning. Det er nu min Mening efter de mange Aar, jeg har arbejdet med Spørgsmaalet.

Men, som sagt, jeg takker for den forholdsvis velvillige Tilslutning fra Venstres Side. Fra det konservative Partis Side var den vel nok mest kølig, men man vilde dog ikke afvise Princippet, og jeg haaber, at det skal lykkes under de kommende For-